

Nr 2.

Av herr **Johanson** i Hallagården **m. fl.**, om ändrad lydelse av § 12 riksdagsordningen.

Vid 1922 års riksdag väcktes i andra kammaren motion om riksdagsmannaarvodets sänkning, vilken motion dock blev av riksdagen i enlighet med konstitutionsutskottets utlåtande nr 9 avslagen.

Det synes oss nu vara lämpligt att på nytt upptaga frågan till prövning.

Under de år som förflutit sedan riksdagen år 1921 fastställde de nu utgående riksdagsmannaarvodena till respektive 32 och 24 riksdaler, har penningvärdet ju stigit ganska avsevärt och levnadskostnaderna undergått en väsentlig minskning. I förhållande till de arvoden, som riksdagsmännen erhöles före år 1918, 10 riksdaler, är ju också de nu utgående arvodena allt för stora.

Att en sänkning bör äga rum synes så mycket mera vara påkallat, som man på alla områden inom statsförvaltningen söker och bör genomföra inskränkningar, vilka betingas av förändringar i prisleförhållandena och det ekonomiska läget i övrigt.

Med stöd av vad vi ovan anförde få vi hemställa,

att utskottet måtte föreslå riksdagen såsom vilande antaga följande ändrade lydelse av § 12 i riksdagsordningen:

§ 12.

Ledamot av — — — — 25 riksdaler — — — — 3,500 riksdaler — — — —
 Ledamot av — — — — 19 riksdaler — — — — 2,660 riksdaler — — — —
 — — — — befallningshavande.

Stockholm den 12 januari 1924.

Gustav Johanson
i Hallagården.

Ivar Pettersson
i Stäringa.

August Månsson.

Hjalmar Svensson
i Grönvik.

A. J. Johansson
i Bro.

K. A. Ryberg.

Carl Johanson
i Hörninge.

